

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben s vidékre . . . 4 ft. Évnyegyedre . . . 1 ft.
Félévre . . . 2 " Egyes példány . . . 10 kr.

Hirdetések jutányos árért közöltetnek, külön u. n. dunnyszer 30 kr bélyegdíj mellett.

Szerkesztői iroda Debreczenben: Nagyuj-nicza 1609. sz. a.

Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések felvételnek Nuricsán Péter fűszerkereskedésben.

A nyilttérben magán és pártérdekű cikkekkel öleső árért elfogadunk.

Tanácsadás.

(Satyra.)

Balगतag, ki mindent úgy tesz,
Mint azt a józan ész sugja,
Aki szive érzeménvét
Kiteríti — el nem dugja.

Balगतag, ki bármely ügynek
Rokonszenvező barátja;
Ha belőle az egésznek
Javát s boldogságát látja.

Balगतag, ki embertársán
Segíteni igyekszik;
Hisz az erényt — a hűséget
Érdem helyett megkövezik...

* * *

Légy kétszínű — alattomos,
Ravasz — a róka módjára; —
Csinálj szelét; — de úgy intézd,
Hogy csak a magad malmára.

Szembe mindenkivel szépen
Beszélni tanulj ne mordul; —
Szidjad, átkozd és gyalázzad,
A mihelyt tőled elfordul.

Igy legkönnyebben szerzhetsz
Magadnak hirt s gazdagságot. —
— Ma a szegyen, a gyalázat;
Tulélám a gázságot! —

Zalánfi Elemér.

Vallomások kávé mellett.

— Önbeszédés. —

— Kihallgatta: Bodossy Pál. —
(Foltatás.)

— Szemben ült velem a plebános, ki engem Dudukájának nevezett, a miért én szerfölött haragudtam. De hogy is ne? Hogy mer engem egy olyan ember Dudukájának nevezni, a ki még annyira sincs obocsátva e világon, hogy megházasodhassék!

— No, látta volna édesem! Márthat és Lujzát, mi-kép erőködtek a kés és villának két kézre való használását, ami sehogy sem sikerülvén: hol egyiket hol másikat — éktelen csörömpölést okozva, — el elejtették.

— Ugy nevetelném volt, hogy majd kiszakadt az oldalom; de nem lehetett mert a halcsont visszariasztotta nevető kedvemet. — Legyen csak egyszer vége az ebédnek, rögtön kimegyek a kertbe, s ott megbontakozva, okvetlen elart egy negyedig mig kikaczaghatom magamat.

— Ott volt még a szolgabíró is nejjével, s egy földtelleső leányával, ki szökének tartotta magát az istenadta! holott nincs az a sóló agár, mely elfogja rajta a szökésint, mig az átszalad a paprikaveresbe.

— Voltak még ott több, kevésbé jelentékeny személyek, kik közül még is lehetlen volt ki nem tűnnie egy francia társalkodónőnek, ki oly hosszú volt, mint egy gyárkémény, s hozzá szabályszerűleg evett t. i. nem nyitotta föl a száját, mi miatt ép úgy látszott soványarczával s megbővített kiadásu szájával majszolni, mint valami majom.

Asztalnál a francia társalkodónő mindig a papot, a pap engem, én az irnokot, Mártha a szolgabíró, a szolgabíró lyánya az Angela czipőit; Angele végül szinte az irnokot leste. Mely utóbbi dolog nekem végtelen fájt!

Ha el találja tölem szeretni! tűnődém, — miután ugyis módiha kezd jönni, — én rögtön gyufát eszem.

Egyébiránt úgy kell nekem! Minek szerettem tükkan!

Ej! nyilatkozni fogok; ha ez a bamba Zoltán nem mer: megmutatom, hogy nekem több kurázsím van.

— Zoltán! — sugám neki, ugy szeretném ha ön egy erdei vadászlakban lalnék, én meg egy kis aranyfúczán volnék, s ön megölne engem, hogy meghalljak!

— Nemlőném én meg Cziliket! mondá, hanem megfognám törrel, s akkor elvinném a madárcsakra; — okvetlen megadnának érte egy pengő forintot.

Érzelmes gyermek valék, s így megértheti ön mit tesz ily kegyetlen nyilatkozat után sirásrafakadni.

Atyám kérdőre vont: miért sírok?

A valót lehetlen volt megmondanom, gyakorlatlan is valék valami finom hazugsággal kivágnom magamat, tehát hirtelenében azt feleltem, hogy Zoltán, a mint elejtett asztalkendőmet fel akartam emelni, a kezemre hágott.

Most meg aztán Zoltán jött zavarba.

— Bocsánat! mondám, én nem hágtam, hanem hihetőleg Czili kisasszony a só tartót találta kenyér helyett lenyelni, — mert sehol sem látom.

Ah! enyi gorombaság, ily gyöngédtelenség végtelen sok volt egy 15 év felő törekvő dáma szívének; fölkeltem tehát az asztaltól és ott hagytam a társaságot.

Amint a kertbe leértem, erőt velt rajtam a zokogás, és sirtam ott addig mig a kertész-legény, — igen csinos külseű ifju, egy virágcsokor kinalásával magamhoz nem térített.

A fiu szöke volt, mint általában az északi föld fia. Oly ábrándos kinézésű lényt, mint ez a kertészfíu még soha sem láttam.

Éreztem, hogy Zoltánt, e fiu láttára örökre elfeledem. Óh! a szív sebeire nincs hatalmasabb balzsam, mint a feledés.

Egy gondolat villant át agyamon: minő édes volna megboszulni ezt az irnokot.

— Tudnál-e te szerezni egy hölgyet Jani? kérdém tőle, ki lellének egész terével függne rajtad?

.. Sak bízom tudnám!

— Elkisérnél-e tehát engem a Ganges partokig, hol te vízi lovakat halászgatnál, míg én ott ibolyákat szedgetnék?

.. Cso to Ganges?

— Felelj arra: szeretsz-e engem?

.. Bízom!

— Akarsz-e velem elszőkni?

.. Szeknyi? .. Nyem bánok!

* * *

Ez alatt az ebéd javában folyt, ki sem törődött az-zal, hogy az asztalt elhagyám. Szeszélyes lyánának ismerlek, s hagytak a kertben duzogni.

No hisz csak várjatok! gondolám, mindjárt lesz itt komédia.

Ifju szívem álmai csordullig teljesedő félen!

Ah Gunda! nem képzelt mint dobogott szívem, e pompásan merész vállalkozás pillanatában!

— Próbált-e ön valaha valakivel elszőkni Gunda!?

.. Nem!

— Ah az pedig valami nagyszerű.

Valami költőietlen lomhaság van abban, hogy egy lyánkához évekig mindennap el el cammogjon egy férfi, ki hátorlatlanság, mondhatnám mujaság dolgában oly tökélyre viszi, hogy utóljára azt kell hinnie az embernek, hogy nem is ő bele, hanem a nagyanyjába szerelmes; a mennyiben ott szótalankodik, melázik, sohajtozik, pislog stb.

Meglátni és megszeretni valakit 5 óraker, s elszőkni vele 6-kor; ezt tartom én regényes szerelemnek, a la kirgiz! Ah Gunda! a mai leányok mind, mind prózában szeretnek.

Leendet fejcsékmével rögtön indultam haza házunkhoz, miután különben is közel laktunk volt.

— Babet néne! mondtam öreg dajkámnak, szedje össze az engem illető női hozományomat.

Babet néne rám marasztalta az egyik szemet. (Azért mondom az egyiket, mert másikat nem viselt.)

.. Micsoda hozományt? Cili kisasszony!

— Ej! ne legyen ön is oly prózai Babet néne! hiszen csak tudja tán, hogy mi az a női hozomány?!; nohát ruhám, corsettem, fülfüggőim, brünell topányom meg a kis „pulim.”

Ez utóbbira nézve tudnia kell önnek Gunda! hogy az egy kis macska volt, mely engem egész macskahévvvel szeretett.

No de nézze! mily érzékeny vagyok, csupa emlékezetinél is könyveket érzek pillámon.

Ah! Gunda! önnek nem is lehet fogalma fekete cicáról, melynek két keze, — lábna csak nem fogom mondani, megengedjen! — két keze mondom, mintha csak a legfehérebb jaquemár keztyüt viselte volna, oly vakító fehér vala.

Az én kis „pulim”, nem hogy közönséges paraszmacska módra dorombolt volna, ah dehogya! mondhatuám muzsikált. Hangjában volt valami lyrai zengemény, mely a felsőbb coloraturában olyan művészi egészszé domborodott ki. Gondolja ön, „puli” megfogott volna egy kis hitvány ereret? pfuj! sokkal magasabb rangban volt ő ur, mintsem ilyetén policáj szerepet méltóságán alul valónak ne tartott volna.

— Engedje ide kérem zsebkendőjét!; s hocsásson meg Gunda! hogy e fájó emlékezetinél egy kis korig időzzem,

Valóban mondom önnek: harmadik férjem kopersójánál voltam ennyire érzékenyülve, midőn eszembe jutott: hogy talán már ő volt nekem legutolsó e minőségben!

— Babet néne felhuzta a szomlódőkét, s a szájával látszott nézni, mintegy kifejezőseül annak: hogy a dolgot nem érti.

.. Az égre kisasszonyom! mit akar? kérdé.

— Semmit egyebet — felelém — mint hogy férj-

hez mentem rövid uton; itt férjem Pacuha János, kivel a szerelem szárnyain repülni fogok a Cyprus szigetekre pálmaszilvázni. Szóval: futunk mint a huslé.

Kérem kedves szép Babet! ne pityeregjen. Roppant roszul áll az önnek; valamennyi rosz foga van, mind kilátszik! Higgye meg, hogy a ki sirni vagy nevetni akar, az vessen számot előbb fogai minőségével, mert ez vagy ajánló vagy vádlevél.

Mindamellet Babet csak sirdogált, mi pedig pakoltunk.

Nekem volt összegyűjtve 20 aranyam és 50 forint tü-pénzem; ezt magamhoz vettem; egy zsákot megtöltöttünk ruhám és apróságommal. Janimra ráadtam annak farkas bundáját, ki vállára vetett zsákbeli vagyonunkkal jött, követvén kicsi nejét.

— De hát már most merre menjünk Jánoskám? tartok tőle, hogy a sikon belátnak és elfognak, nem jobb volna, ha bemennék ez erdőbe? itt meg nem fogna semmiféle halandó.

.. Jól van, menjünk zerdébe, ott fogtunk znyulot, s megettünk fristukra.

Főlséges boldog éj volt. Csupa gyönyörűség volt a virágok és madarak hazájában, azokban a méla busságot lehellő bokrok és lombzatokban járdaunk.

Végre letette válláról terhét kicsi férjem, s tanyát-ütöttünk egy bukk sátor alatt.

Előtünk egy bokor felszékében két madár ült egymás-mellet, egy kis bubos és egy suta fejű.

Ugy hasonlított e két madár mi hozzánk. A bubos, persze, én hozám, a suta pedig Janimhoz.

Ezután összeszedgettünk füvet, falevelet, párnámul gyöngyvirágot, s hogy meg ne fázzam, Jani végig-terítette rajtam a pakkzsákot; ő maga pedig felmászott a fára. Egy viláért se lehetett volna lecsalnom, hogy magának hasonló ágyat készítsen. Szörnyen félt, hogy valami nyul keresztül fut rajta, s ebből az a látuma lesz hogy sose nő hajusza.

Én, mintha csak theologiai vállalkozást hallgattam volna, úgy elalultam.

Egyszer azonban éktelen ordítózás üti meg fületem. Sohases hiszem, hogy ne egyék azt, a ki ily borzasztóan tud ordítani.

— Fáj zistenem zistenem! gyikot bujtad zingbe, gyikot bujtad zingbe! !

Amint rémulve felpillantok: Janimat látom a földön, cigánykerék hányáshoz hasonló ugrándozásokban.

Az eset pedig az volt, hogy ő, a fa két galya között kuporodván alunni, egy kóborló gyik belemászott az ingébe, mitől rendkívüli zavarba jövén, a fáról szépen lecsöppent.

Természetes, hogy aztán egész éjjel le nem merte hunyni szemeit, s hogy távol tartson magától minden erdei lakost, — mint minők tücsök, hőszinczér, fuskata: örökké dalolt valami ingén érzékeny tót nótat.

(Folyt. köv.)

A végzet.

Beszély.

— Irta: Margitay Dezső. —

(Folytatás.)

— S ha nem volnának kedveseink? — Kérdé Rikhárd mosolygva, miközben máskor is fényes de a lacrima cristitól most kétszeresen ragyogó szemeit a lányka elpiruló arczaira szögezte.

— Ejh, úgy szerezenek önök; ilyen szemekkel nem nehéz ám a szegény leányokat legyőzni. kivált ha a mellé még egy bokrétával is kedveskedik nekik.

— Ugy? de hátha valakinek az jutna eszébe, hogy téged fog meghódítani, kedveském; ha

— Az nem jut eszébe senkinek.

— De ha mégis . . . Mit mondanál hozzá?

— Azt, hogy én a szép uraknak virágot adok akár-mennyit, de egyébbel nem szolgálhatok.

Rikhárd kinyújtá kezét a leány felé s az ablak kö-

zelébe vonta őt, hogy így jobban láthassa s aztán enyelgő hangon kezdé újra:

— Soha sem szoktad jobban láttatni szép szemeidet? —

— Nem. —

— De hát akkor hogyan tudod megítélni, hogy szépek-e veőd, vagy rutak? Vének, vagy ifjak?

— A rutak röviden visszautasítanak; a vének pedig sokkal pajkosabbak a fiataloknál, ha azt hiszik, hogy senki sem látja őket. — Egyébiránt önt láttam is imént onnan alulról, midőn a kis ibolyát fejemre hajítá, alkalmasiut, hogy fölínthessen. —

— Derék! Tehát az ibolyának köszönhetjük megjelenésedet? No mond: melyik tetszik neked virágaid közül leginkább?

Leginkább? Itt e piczi biborróza; nekem ez tetszik leginkább. —

— Jó, úgy fordulj meg, hadd tüzzem azt fekete fürteid közé; lelkemre úgy illik az oda, mint derült égbe a holdvilág. . . Nézd csak Konrád, láttál e valaha ennél puhább s दुsabb hajzatot? —

Hanem Konrád nem akarta magát a visszatekintéssel fásasztani; fél könyökével az ablakpárkányra dőlve egész élvezettel szívta illatos cigaretté-jét, miközben az ablak előtti téren hullámozó néptömeget bámulá.

Ugyanazért, a nélkül, hogy csak kisujját is megmozdította volna, válaszolt:

— Már előbb feltűnt előttem; igazán szép, hanem mellesleg szólva az a szöke haj sem utolsó, mely ama virágvásárló hölgy fejéről foly alá. . . — Ah most megfordult, — ide néz, — szemüveghez kap, miúta fölakarna bennünket ösmerni. . . Ah mily kár! —

— Mit, kár? mi a kár? —

— Oly szép szöke haj ily nem szépec-ke hőlgynek.

Rikhárd ez alatt egy bankjegyet csusztatva a csinos virágáros lányka kezébe, elbocsátá azt, maga pedig barátja mellett szintén kihajolt az ablakon.

— De mi a manórl beszélsz te itt összevissza.

— Nézd ott e hőlgyet, ki oly szilárdul tekint reánk. . . Én sajnálom, hogy megfordult; ha nem tette volna, én a szép szöke hajhoz majd alkottam volna képzeletemben egy méltó arcot s aztán. . . De mi a gutát? ő ösmerni látszik téged! Szerencséd, hogy távol vagy tőlle, mert különben meg vert volna tekintetével, a milyen szemeket vetett reád. —

Rikhárd nem felelt, a helyett azonban olyan gyors mozdulattal rántá vissza fejét az ablakból, mintha valaki követ dobott volna felé s mozdulatával azt akarná kikerülni.

Konrád észrevette a gyors mozdulatot, s miután az általa fölfedezett szép hajú szöke nő Rikhárd visszahuzódása után szintén elfordult és egy közel várakozó kocsihoz lépve, elhajtatott, maga is visszafordult s barátjára veté tekintetét.

A barna ifju szemei nem ragyogtak többé oly élénken, mint egy perczel előbb; arca zavart, magatartása meglepetést árult el. —

— Tele poharat döntöttél föl, vagy csók helyett. . . (s itt ujjával olyan valamit mutatott, mit könnyelven függének neveznek) kaptál, hogy olyan hosszuvá váltak arczáid? —

— Ha csak az történt volna!

Vagy megrikattad, kis virágáros leányodat s most e lovatlantlanságod hozott zavarba. Nyugtasd meg magad, hisz tudod a közmondást: La femme rit quand elle pleure, et pleure quand elle vent. Kis özikéd majd kibékül s még édesebb lesz a mosoly ha könyjein szűrődik át.

— Ne enyelegj; nincs rá kedvem, hogy tréfálkozzam. —

— Ugy? No lám mily gyorsan válnak nálad a helyzetek! Alig tiz percze, hogy nagyon is jól mulottad magad; olyan jó kedvedben voltál, hogy még a legyeket is fogdosni kezdted s most. . . .

— Lennél csak helyemen!

— Talán a szöke hajú nő babonázott meg lenéző

tekintetével; talán azért hagyott el jó kedved, mert hogy őt megpillántad?

— Természetesen; hisz az Julia, arám volt.

— Ne mondd! Julia? s éppen akkor tekinté föl, midőn a virágáros lány haját saját virágával ékítéd. . . . Páh! most értem már ama haragos tekintetet. Az úgy komoly kezd lenni; az égbe haragos fellegek tornyosulnak s te aligha kikerülheted a vihart, melyet. . . .

— Melyet a te ügyetlen ibolyád gyűjtte fejem fölé. —

— Ha ha ha! no lám, a kigunyolt végzet mily hamar bosszút áll hitelenségédért.

— Helyeden én sem volnék ügyetlenebb az élczek faragásában. . . . De Julia, ki látta amint egy virágáros lány hajába viragot tűzték.

— Ilyen az ember, míg tette nem kerül, magasra emelt fövel szól: meg lesz, mert én azt akarom; midőn pedig szükség van arra, nekem kell őt figyelmeztetnem, hogy hol van az akarát? —

— Az akarát? De hát mit akarhatok én egy nővel szemben, kinek féltékenységé saját tapasztalatán alapszik? —

— Mit akarhatsz? magad a szemrehányások záporától megmenteni, s erre nagyon alkalmas eszköz találtak ki őseink, kikén szintén megeseit, hogy hébehába elkövettek olyasmít, mi, ha titokban történik — semmi. —

Rikhárdot kissé fölüldíté barátja tréfás bangulata; újra megtölté poharát s ajkai körül olyan mosolylyal, mely nyugottságot akart mutatni; de mely még sem volt elegendő azt elhítenni, kérdezé:

— S ez eszköz?

— A tagadás. —

— De mikor saját szemeivel látta! —

— Mit sem tesz. Mond, hogy ama lányka egy divatárusnő volt, kinél eszpéket s több ily dolgokat rendelté meg számára. — Hivatkozz rám s megfogod látni: mily pompásan tudok föllenteni, ha barátom érdeke kívánja azt. —

— Oh, te genialis ember vagy! Hanem akkor velem kell jönnöd; én be foglak mutatni Juliánát s aztán. . .

— Nem, nem mehetek veled; megbocsáss, most nem. Sürgős tennivalóm visszatarat s talán már is késtem néhány perczet; de még remélem helyre hozni, mit elmulaszték. — Hanem más alkalommal. . .

— Köszönöm; elfogadom. Tehát holnap. —

— Legyen: holnap. —

— S most, ha csakugyan sietned kell. . . Én Juliához futok azonnal s holnap itt ismét találkozunk. —

— Ugy lesz, s most good sir!

— Au revoir mon chér! —

* * *

Rikhárd gondtalan, sőt vidor arcot mutatott; midőn barátjától bucsut vön. De vajjon lelkében is oly nyugodt volt-e, minőt arca tükrözött?

Ez olyan kérdés, melyre nem lehet csak egy egy szóval felelni, hogy: — igen; vagy: — nem.

Az arcz a szinpadai függöny, mely elrejtí a szív érzelmét; arany rojtokkal s diszes redőkkel ékesítve; aranya ragyog a gázlágnál s bibora virít; azt hinnők, hogy mögötte csak élet, kedély és művészet honol, pedig lehet, hogy mögötte egy éhes ember áll, ki nem sokára Lukullust fogja személyesíteni drága étkekkel rakott asztalánál.

Rikhárd szemei mosolygtak, midőn Konrádnak kezét megszorítá; de ez mit sem bizonyít. Hiszen csak nem szedheti ránczba homlokát s nem sohajtozhatott barátja előtt, ki őt ezért, mint felénket, mint papucshős kandidátust kikacagta volna!

Igen ám! mert könnyű annak nevelni, kinek nincs szerencséje egy argusszemű arával birni, a ki nem szép ugyan, de tudományos.

Mert tudni való dolog, hogy az arák között a szépek a legkevésbé féltékenyek, míg a tudományosok. . . oh, ezek nagyon résen szoktak állani s ha egyszer gyanakodók lesznek nem hagyják szemeiket csókokkal lezární!

S ennek meg van természetes oka: A szépek, türeklből mindig újabb és újabb önbizalmat nyernek s ha gyanakodni kezdenek, elég őket tükreik felé fordítani s így szólni hozzájuk:

„Tekints ide: itt szép vagy; aztán tekints szerelmemtől lángoló szemembe, ott még bájolóbbnak fogod látni magadat — s te féltékeny tudnál lenni? — s te önként el akarnád egy más nő fölényét ösmerni?”

Persze, hogy egy szép hölgy sem akad, ki önként elakarná ösmerni, hogy más valaki nála szebb, vonzóbb, bájosabb lehessen s így saját hiúságuk győzi le féltékeny ségöket.

Vagy ha ez nem sikerülne, úgy a vőlegényt végre is csak az a bosszuság érheti, hogy szépe így szól magában:

„Ha te úgy — én is úgy!”

Hanem egy tudományos ara, ki nem szép! Oh ezek másként fogják fel a dolgot! Ők olvasták a mythológiát is s tudják, hogy mindazon hízegés, melyet Zeusz Junó fölébe sugdosott, nem akadályozá meg az istenkirályt, hogy a szép Európáért bikává változzék.

Ők gyűlölik a tükröt (mert az elég udvariatlan He-katenek Vénust nem mutatni) s nem hisznek a csóknak; hanem, miutha még mais a XV-ik században élénk, kinpadra állítják a gyanust s a legelső alkalommal úgy megpuhítják szegényt, hogy istenbizony elmegy minden kedvök a pajkoskodástól.

Rikhárd mindezt átgondolta és átérzé, míg Julia lakására sétált s ámbár tudta, hogy ma reggeli bohóskodásának meg kell az árát adnia, bizott ékes szólásában — s remélt.

Epen azon dondolkozott, hogy mily hatásos szó-lammal kezdje mondókáját kegyetlene előtt s kaczagott magában a gondolat felett, hogy majd milyen remekül fogja utánozni egy hűledező ember arcát, midőn Julia megvető arcczsal szemére lobbantja a vendéglői jelene-tet, — midőn az előszobában, melyen át arája társalgó-jába akart jutni, a-komorna áll eléje.

— Bocsanat uram. Urnóm kikocsizott s még nem tért haza.

Csak kicsibe múlt, hogy Rikhárd hangosan fel nem kiáltott örömben; igaz, hogy azért jött, hogy Juliával beszéljen; — de hát azért mégis csak jól esett neki, hogy a véletlen legalább mára megmenté őt a keserű pohártól, mely, hogy színiülig telve van — jöttüda.

— Hogyan, nincs itthon urnője? Azt hívéim, hogy már haza jött.

— Nem, még nem jött haza.

— Ugy jelentse neki, hogy itt valék.

— Parancsa szerint.

Rikhárd könnyült kebellet távozott; s úgy érzi magát az egész nap, mint az adós, ki az executiót várva, azt hallja, hogy a fizetés kérdésében a törvényesék még egy tár-gyalást fog tartani.

Tudja, hogy utóbb is dobszó lesz a multság vége, de addig, addig, ok addig — szabadon vehet lélegzetet.

Hanem hát kithet róla, hogy ha valamely kellemet-lenség áll előttünk, a közbeneső órák oly hihetlen gyorsan mullaak, mintha csak tűnékeny s egymást rohamosan föl-váltó álmokép lennének; úgy csak akkor vesszük észre, miszerint a jövő már multtá változott, midőn orunk előtt áll a rettegett perc?

Mily arany dolog lenne az, ha az ember néha-néha Józsué lehetne s megállíthatná a napot futása közben!

Csak az a kár, hogy Józsué óta sok víz lefolyt a Du-nán s hogy azóltá az az irigy Copernicus azt is kimutatta, miszerint a nap tulajdonképen állócsillag, melyre nem le-het így kiáltani: — állj meg! mivel anélkül is áll.

Másnap délelőtt ismét megindult Rikhárd, hogy ará-jánál megtegye azt a látogatást, melytől annyira félt.

Lépteit azonban mindenekelőtt azon szálloda felé irányzá, hol tegnapi egyezségök szerint Konrádot kelle találnia.

Oly találkozásoknál, melyeknél félni lehet, hogy a szerelem deleje villámok alakjában hull alá, igen kellemes dolog egy idegen jelenléte.

Ily esetben az idegen villámhárítal szögál; az ille-dék nem engedi, hogy a vihar egész erejével kitörjön s így az első roham ha nem mellőzve is, enyhítve van.

Rikhárd számított erre; számított barátja jelenlétére; — hanem számítani és csalódni számításunkban minden napi esemény.

Rikhárd kitűzött helyen a filozof barát helyett ne-hány sortfalat, melyben Konrád egy véletlen jött aka-dályllyal igazolja elmaradását s jelenti, hogy pár hétig tá-vol kénytelen maradni a fővárostól.

(Folyt. köv.)

Vegyes.

Uj zeneművek. Táborcsky és Parsch nemzeti zeneműkereskedésében Budapeston legújabbán megje-lentek: Blaháné kedvelt dalai. 24 válogatott népdal Abrányi Kornéltól; ára 2 fl 50 kr Ezen torjedelmes és disze-sen kiállított zenemű közkedvességű énekesnőnknek Blaháné asszonynak sikerült arez képével van éllatva és magában fog-lalja mindazon népdalokat, melyeket Blaháné a nemzeti színház-ban oly nagy létszés közt szokott énekelni. Ez új népdalok: magyar zenék valódi gyöngyei, melyeknek becsé Abrányi jeles letétele által még fokoztatik bizonynyára, egyaránt magukra fogják vonni úgy az énekesek, mint a zongorázók figyelmét mindhogy a kísérő uty van letéve, hogy a dallamok is benne foglaltatnak; s így e dalok ének nélkül is játszhatók.

A korábban mejelent két magyar dalgyűjtemények (Ábrányi 5 népdalának és Tamássy dalainak) birtokosai, bizonyára nem fognak késmi gyűjteményüket e becses számmal kiegyésíteni.

— **Iff. Csáthy Károly** helybeli gazd. acad. könyv-árus kiadásából megjelent és beküldett hozsánk „Tündé-rek táncza” zongorára, szerző Lug Boldizsár. — Ajánl-juk e zeneműveket, a zene kedvellő n. é. közönség becses párt-fogásába. —

— **Mindég a régi kerékvágás?** korszerű szó a 21-es bizottsághoz és a törvényhozás tagjaihoz Budapestben meg-jelelt és beküldetett hozsánk. Ez érdekes rőpiralban röviden de-igen helyesen fejlelgeti szerző, hogy hazánk mint termelő ország minden év kedvezőtlen fordulatán, kétségbe ejtő, aggasztó álla-potba juthat; kell tehát hogy ipart, kézmű és gyáripart terem-tünk, s hogy ezt létesíthessük: meg kell népesíteniünk a népte-len vidékeket és ez ad az országnak jövődecim forrást, a kül-földi behozatalt; a pénz kivételét így nélkülözhetjük Evégből az ujonan alakuló kézmű és gyáriparra 25 évi adómentességet indítványoz. — Az ismeretlen szerző nézetét mint hasznosokat és szükségéseket osztjuk.

— **Vig szivnyok** lepletk meg e hó 10-én Braun Dá-vid bonyi lakost. Miután lakába kések, pisztolok s egyéb eféle szerszámokkal betörték, a gazdát annak módja szerént meg-íesztgették, magok pedig con amore el kezdtek dalolva ösz-szeszedni minden értékesebb dolgokat, nem feledvén el a kész-pénzben levő 240 forint is magokhoz venni. Vendégszereplésök a publikummá kényszerítet Braunnak 500 s néhány forintjába került.

— **Tűz a jég hátán.** Budapeston a korcsolyázó-egylet csarnoka, mely a jég hátára fából volt építve, e napok-ban porrá égett s az egylet tulajdonát képező 400 korcsolya közül alig egy harmadrész menthetetett meg. Ez nem tréfa dolog, ha meggondoljuk, hogy vannak korcsolyák, melyek 20 ft értéket képviselnek. A károsodott egylet azzal vizgasz-talhatja magát, hogy ha a tűz megkímélte volna korcsolyáikat, a víz mégis lehetlenés telte volna használatukat, mert mint ér a korcsolya ott, hol sajnkára van szükség?

— **Mennyit ér egy udvari tanácsos sze-relme?** Egy bécsi nyugalmozott udvari tanácsos egy kivé-bázi tánczosnőbe annyira behelődült, hogy utóbb felajánlá neki czimét, vagyonát és kezét. Az öreg szerelmes gyermekét nyom-mára jöttek atyok kalandjának s a kávéházi művészet vándor papnéjának 10,000 forint ajánlának, ha Bécsét azonnal elhagyja. ez azonban, mint műértő, Adonisa szerelmét 15,000 frtra be-szülte s a meselli-Ancetől félő gyermekek a 10,000 forintoz utóbb is kénytelenek lettek még öt ezer forint mellékelni, mint atyok szerelmének árat.

— **Lovagias vőlegény.** Temesváron egy tagja az arany ifjúságnak szerelmi viszonyba elegyedett egy ottani tekin-télyes polgár leányával; mely viszony utóbb jegyváltásban vég-ződött. Utóbb azonban a szülők oly értesítésekert nyertek leendő fiokról, melyek erre nem a legszebb világitást vetettek, s így földmondának neki. Az exvőlegény elutasított, magával vivén vót jegyese ömlengésteljes szerelmi leveleit. A netaláni rágalmak-nak elejét veendő, a szülők felszólított öt leányok leveleinek visszaküldésére, mit ez meg is tőn, a leveleket **40 fr-tután-vét mellett** küldvén vissza. Hölgyek! óvakodjatok szerel-mes leveleket írni, nehogy az „Ah”-ok és „Oh”-ok 40 frtkba kerüljön.

re 20 frt. 576 csészére 36 frt. Kapható Barry du Barry és társai, Bécs, Wallischgasse nr. 8 valamint minden városban gyógyszerészek és fuzserkereskedőknel is; a bécsi ház minden vidékre posta-utalvány, vagy utánvét mellett is küld.

Magyarországban kapható a következő helyeken és úrnál, Aradj, Tones és társa; Debraczen, Mihalovics István, gyógyszeriar a kigyóhoz; Dun-a-Földvár, Nadhera Pál; Eszék, Dávid Gyula gyógyszerész; Maros-Vásárhely, Fogarasi Demeter J.; Pest Török József gyógyszerész; Székes-Fehérvár, Diabella György; Temesvár, Quiriny Albert városi gyógyszeriar, Wersetz, Fischer Mórincznál.

ifj. Weil Mórincz } Majna-Frankfurtban és Bécsben,
(franzensbrückstr. 13.)

Kihuzott lotteria számok. 1874.

Bécs, 23 január: 75, 23, 18, 13, 19.

Debrecezeni piaci középár, mérőben. 1874. Jan. 27.
Buza 700. Kétszeres 600. Rozs 490. Árpa 290. Zab 200.
Tengeri 580. Koles 490. Kása 8 O. 1 zsák burgonya 200. 1 mázsa szalonna 33—34—35frt. Háj 1 mázsa 36—37—38frt.

Bécsi börze Jan. 9. Ezüst 107.20 Arany —.

Felelős szerkesztő s kiadó **Báthory Sándor.**

CSEPLŐGÉPEKET

melyekkel egy óra alatt végeznek annyit mint három cseplő egy nap, szállít 130 forintól fölfele (bérmentes beklúdséssel) próba idő és és jótállása mellett:

Tiszavidéki és arad-temesvári vasút.

MENETREND, 1873- november 16-tól további intézkedésig.

I. Bécs és Pestről Kassa felé.

Bécs ész.v.ind.	8 — este.	8 30 reg.	6. p.
" áll.v.	8 20 "	8 45 "	
Budapest	7 30 regg.	6 26 este.	
Czegled	1., 2., 3. oszt.	1., 23 4. o.	3., 4. o.
Szolnok	10 18 reg.	9 18 este.	4 — reg
P-Ladány	11 22 "	10 26 éjjel.	6 16 "
Debraczen	3 51 "	1 52 "	11 36 "
Nyíregyh.	5 39 "	4 30 reg.	2 30 "
Szerencs	8 4 este.	7 48 "	(6 órk.)
Miskolcz	9 25 éjjel	15 14 déln.	8 reg.
Kassa érkezés	11 51 éjjel	6 este	11 43 du.

IV. Kassáról Pest és Bécs felé

Kassa indulás	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4.	6. p.
Miskolcz "	7 42 "	1 41 d. u.	6 12 3/4 este
Szerencs "	8 53 "	9 20 o. o.	9 21 "
Nyíregyh.	10 43 déln.	7 17 este.	3., 4. o. t.
Debraczen	12 43 déln.	10 12 éjjel.	3 25 u.
P-Ladány	2 24 "	12 22 "	6 29 este
Czegled érk.	4 54 "	4 40 reg.	12 14 éjj.
Pest	8 31 este.	5 59 "	1 49 "
Bécsi ész. v. érk.	6 3 reg.	6 9 este.	
" áll.v. "	6 20 "	6 24 "	

II. Bécs s Pestről Arad s Temesvár felé.

Bécs ó v. indul.	8 — este	9 30 reg.	6. p.
" áll.v.	8 20 "	8 45 "	
Budapest	7 30 regg.	6 26 este.	
Czegled	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. o.	3., 4. o.
Szolnok	10 18 déln.	9 8 "	6 30 "
Mező-Tur	11 12 "	10 15 éjjel.	8 54 "
Csaba	12 22 déln.	12 5 "	11 42 a.
Arad érkezés	3 36 "	2 55 reg.	4 12 a.
Arad indulás	5 36 "	6 — "	7 33 e.
Temesvár érk.	5 46 este.	8 36 "	

V. Temesvár s Aradról Pest s Bécs felé.

Temesvár ind.	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4.	6. p.
Arad érk.	10 17 reg.	5 56 déln.	3., 4. oszt.
" ind.	12 30 déln.	9 10 "	6 20 reg.
Csaba	2 10 "	11 42 éjj.	10 12 d. e.
Mező-Tur	3 43 "	2 14 "	15 9 u.
Szolnok	4 54 "	4 27 reg.	5 34 o.
Czegled érk.	5 49 este.	5 49 "	6 59 este
Budapest	8 31 "	8 45 "	
Bécs ó v. érk.	6 3 regg.	6 9 este.	
" áll.v. "	6 20 "	6 24 "	

III. Bécs s Pestről Nagyvárad felé.

Bécs ész.v.ind.	8 6 — p. este.	8 6 30 p. regg.	6. p.
" áll.v.	8 20 "	8 45 "	
Budapest	7 30 reg.	6 26 este.	
Czegled	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. oszt.	
P-Ladány	10 18 "	9 18 "	
N-Várad érk.	2 35 déln.	2 10 éjjel.	

VI. Nagyváradról Pest s Bécs felé

N-Várad ind.	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. oszt.	
P-Ladány érk.	11 o. 22 p. déln.	9 6 — p. este.	
Czegled	1 23 "	11 45 éjjel.	
Budapest	5 49 "	5 59 regg.	
Bécsi év. v.	8 31 este.	8 45 "	
" áll.v. "	6 3 reg.	6 9 este	

A vonatok indulási ideje a közzétett eső állomásokról, valamint azok csatlakozása Aradon, Csabán, Nagyváradon, Kassán, Miskolczon és Temesváron a pályaudvarokon kifüggesztett menetrendekből tudható meg.

Pályacsatlakozások:

- I. Aradon:** az első erdélyi vasut személyvonata a Gylla-Fehérvár felé Petrozány és Gyula-Fehérvár felől Szolnok s Szeged felé.
- II. Csabán:** az alföldi vasut vonatai Szeged Nagyvárad, Arad, Temesvár és Szolnok felé.
- III. Debraczenben:** Kassás és a m. északkeleti vasut vonatai Szeged felé, s innen Czegled felé.
- IV. Kassán:** a kassa-óderbergi vasuton Óderberg és Eperjes és a m. északkeleti vasut vonatai Lemberg és Sziget felé. A kassa-óderberg vasut 3. sz. személyvonata Óderber és Eperjesről a 2. sz. vonathoz Czegled felé és ezen vasut Óderberből jövő 5. sz. és Eperjesről jövő 305. sz. vegyes-vonata a 6. sz. vonathoz Miskolcz felé.
- V. Miskolczon:** Hatvan és Budapest felé.
- VI. Nagyváradon:** az alföldi vasut vonatai Eszék és az m. keleti vonathoz Kolozsvár és Brassó felé.
- VII. Nyíregyházán:** Ungvárra felé.
- VIII. Szerencsén:** S.-A., Újhegy Sziget felé.
- IX. Szolmonon:** Hatvan felé.
- X. Temesvároirt:** Szeged és Bazsás felé.

Az igazgatóság

HIVATALOS ÉS MAGÁN HIRDETÉSEK.

Ház eladás.

Kis mester-utczában a jó kuttal szemben 1173. sz. a ház, mely tartalmaz: az utcára 2 szobát, konyhát, előszobát, ismét kamara, 1 szoba—ezen épületnek a végében 2 szoba, konyha, kamara, nagy granarimó berakott főfokkal, 2 pinczével, ismét köllára egy szekér-szin, — két fás áll, — van keresztül való épület, mely tartalmaz egy szobát, konyhát, egy istálló, másik slóra való, kő-kuttal ellátva, az egész kö-épület, cseréppel fedve, földje egy nyilas, szabdkézből minden órán eladó.

Értekezhetni a bentlakó tulajdonossal.
1—3.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Debraczeni Ipar és kereskedelmi bank** részére, alperes **Kocsis Mihálytól** 800 arft tőke és járuléai erejélg lafoglalt Ingallanság u. m: a debreczenl 65 számú telekjegyzőkönyvben bejegyzett czegledutczal 74-ik sz. házastelek és 4 hold 200

öl kútsó földnek alperest illtő 600 frtra becsült fele része folyó 1874-dik évi **mártius hó 9-ik**, szükség eüdtőre **ápr. hó 9-dik** napján délutáni 3 óraker, a tkyi irodában kiküldött végrehajtó Vetési Mihály által megtartandó árverésen el fog adatni. — Az árverési feltételek a következők: 1. Kikialtas ár a becsérték; melynek 10%-a, vagyis 60 frt az árverési szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bnatpénzzel letendő. 2. Az indatlan az 1-ső árverési hatánapon azonban csak becsáron felül vagy azm, a 2-ik árverési hatánapon azonban becsáron alól is eladatik 3. A vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első a leütéskor azonnal, a második 1 hónap, a harmadik a leütéstől 2 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságna lfiztetendő; a bnatpénz az első részletbe tudatik. 4. Vevő a vett felháznak a leütéstől 14 nap mulva külső földcinek pedig azonnal birtok kába és használatba lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lfizetése után fog hivatalból bekebelezetni. 5. Vevő viseli az átirási kintestári díjat, és a vett ingallan után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s cdyéb terhet. 6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingallan bármely érdekeit fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. szrtelmében vevő kárára és veszélyére újabban kütendő s csak egyetemes árverésbe besáron alól is el fog adatni.

Egyszermind azok, a kik a lefoglalt ingallanra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetnének, felhívattak, hogy igénykeresetleket ezen hirdetésny közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságna 1874-dik évi január hó 16-dik napján tartott üléséből.
Boross József jegyző.

6068.
1873.

Árverési hirdetés.

A debreczeni királyi törvényszék mint teleggönyi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Jobbágy János** részére, alperes **Kiss István**tól, 200 frt tőke s járuléka erejéig lefoglalt ingatlan; u. m. a debreczeni 2061. sz. könyvbe bejegyzett, Kismester-utcai 1332. sz. háznak és 1 hold 1550 □ öl külső földnek alperest illető, s 1700 frtra becsült fele része **Jolyó 1874-dik évi márczius hó 11-dik szükség esete apríl hó 11-dik napján**, d. u. 3 óraker, a törvényszéki irodában, kiküldött végrehajtó Vetési Mihály által megtartandó árverésen elfognak adatai.

Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10% vagyis 170 frt, a árverelni szándékozók által, a kiküldött árverelő kezéhez, bánatpénzzel leteendő.

A vételár 5 egyenlő részletben, éspedig a leütéstől számítva, 1—3 és 5 hónap alatt esedékes 6% kamatával együtt fentírt törvényszéki hatóságnál lefizetendő, a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi felvételek a kiküldöttnél, és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint törvényszéki hatóságnak 1874. január 16 tartott üléséből.

Boruzs József
jegyző.

278.
1874.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. tvszék, mint kir. hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Szakáll Péter** részére alperes **Molnár F.** és neje **Püspök Zsuzsanna**tól 500 frt tőke s járuléka erejéig lefoglalt, a debreczeni 4448. sz. tvkönyvbe bejegyzett s 650 frtra becsült épületekkel ellátott 299 □ öl májorsági föld a megkísérlett 1-ső árverésen el nem kelvén, a kituzott 2-ik határidőben, u. m. f. évi február 13-án d. u. 3 óraker a tkvi irodában, kiküldött végrehajtó Kovács József által megtartandó árverésen, szükség esetere becsáron alól is, el fog adatai.

Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10%-a vagyis 65 frt, a venni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzzel leteendő.

A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 1, 3, és 5 hónap alatt lefizetendő, — a bánat pénz az első részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint tkvi hatóságunk 1874. január 16-án tartott ülésében.

2—3. **Szentpétery Sándor,**
aljegyző.

377.
1874.

Árverési hirdetés

A debreczeni kir. tvszék mint teleggönyi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Kovács Lajos** mint Matlósé Ferenc engedményese részére, alperes id. **Kovács Mihály**tól 47 frt 20 k tőke, s járuléka erejéig lefoglalt, a debr. 11. sz. tvkbe a I. II. és + 1642, 2555, és 3273 h. sz. a továbbá a debreczeni 4629 és 1735 sz. tvkönyvbe bejegyzett ingatlanokból alperest illető s összesen 950 frtra becsült $\frac{1}{60}$ rész, a közös jövedelemből 1873. évtől fogva eső járulékaikkal együtt, a megkísérlett 1-ső árverésen el nem kelvén, a 2-ik árverési határidőben, u. m. **folyó évi február 20-kán d. u. 3 óraker** a tkv. irodában, kiküldött végrehajtó Kovács József által megtartandó árverésen, szükség esetere becsáron alól is el fog adatai.

Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10% vagyis 95 frt a venni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzzel leteendő.

A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 1, 3 és 5 hónap alatt az árverés napjától fogva jár 6% kamatával, a fent írt tkvi hatóságnál lefizetendő. — A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint tkv. hatóságnak 1874. január 23-án tartott üléséből.

1—3. **Boruzs József** jegyző.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszéknek $\frac{979}{1874}$ 21 szám alatt kelt végzése folytán, ezennel közhírré tétetik, miszerint **Kressz József** és több felperes részére, **Burger Sámuel** ellen foganatosított végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt, s hosszabb ideig avulás és elromlás veszélye nélkül el nem tartható, árnumékek, f. évi **február 23-kán d. e. 10 óraker**, végrehajtást szenvedőnek **Nagy-várad utcán, 2082.** számú bolti helyiségében megtartandó nyilvános árverésen, azonnali készpénzfizetés mellett elfognak adatai.

Debreczen, 1874. január 27.

1—1. **Török Péter**, bírósági végrehajtó.

401.
1874.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint teleggönyi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint felperes **Kamunkel Rozália** részére **Kalmusz Pálnétól** 250 aft tőke s járuléka erejéig lefoglalt, s a debreczeni 2311. számú könyvben jegyzett Kadas-utcai 1852. számú házastelek, kert, és 5 hold 1450 □ öl külső föld felperes engedményese **Geréb Fülöp** részére megkísérlett első árverésen elnem kelvén, a kituzott 2-ik határidőben u. m. f. évi **február hó 16-kán** d. u. 3 óraker a teleggönyi irodában kiküldött végrehajtó Kovács József által megtartandó árverésen szükség esetere becsáron alól is elfognak adatai

Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10%, avagyis 800 aft, a venni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzzel leteendő.

A vételár 3 egyenlő részletben, éspedig a leütéstől számított 1—3 és 5 hónap alatt az árverés napjától fogva jár 6% kamatával fentírt teleggönyi hatóságnál lefizetendő.

A többi feltételek a kiküldöttnél, és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint teleggönyi hatóságnak 1874. január 23-kán tartott üléséből.

Boruzs József
jegyző.

6152.
1873.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint teleggönyi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint felperes **Báthori Sándor** részére, alperes **Nagy Jánosné, Kis Mária**tól 250 aft. tőke és járuléka erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 1969 számú tvkben bejegyzett mester-utcai kulvárosi 3368. sz. házasteleknek alperest illető s 400 frtra becsült fele része, folyó 1874-ik évi február hó 3-dik, szükség esetere mártius hó 3-dik napján d. u. 3 óraker, és az ugyanezen tvkben 4552. h. r. sz. a. bejegyzett kőntöskerti 513 □ öl szőlőnek alperest illető, és 100 frtra becsült fele része, folyó 1874-dik évi február hó 4-ik, szükség esetere mártius hó 4-dik napján, d. u. 3 óraker, a tkvi irodában, bizottsági végrehajtó **Vetési Mihály** által megtartandó árverésen elfognak adatai.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltásár a becsérték, melynek 10%-a, vagy is a fél házra nézve 40 fr, a fél szőlőre nézve pedig 10 fr. Az árverelni szándékozók általa kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzzel leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határrnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határrnapon azonban becsáron alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részle then, és pedig az első a leütéstől 3 nap alatt, a második a leütéstől 1 hónap, a harmadik 2 hónap alatt az árverés napjától fogva jár 6% kamatával fentírt teleggönyi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett félháznak a leütés után 14 nap mulva a fél szőlőnek pedig azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezetni.

5. Vevő viseli az átírás kinstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek elegend nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére újabban kituzendő s csak egyszerű árverésen becsáron alól is elfognak adatai.

Egyszersmind azok, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetésny közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt — fentírt teleggönyi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint teleggönyi hatóságnak 1873-dik évi deczember hó 19. napján tartott üléséből.

Boruzs József, aljegyző.

3—3

20459.
1873.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszéknek 1874. évi január 5-én 20459. v. sz. a. kelt **Szabó Antal** részére **Ruzsicska Kár.** alperes ellen 130 frt. és jár. erejéig bíróságilag lefoglalt 223 frtra becsült s házbitorokból álló ingóságok f. évi **febr. hó 4-én** d. e. 9 óraker a czepléd utcai szilvásár téren megtartandó nyilvános árverésen elfognak adatai.

Debreczen 1874. jan. 21-én

Kovács József,

1—1.

kir. végrehajtó.

